

บทอ่านที่ 1

ปฐม 13:2,5-18

ในครั้งนั้น อับรามมั่งมีมาก มีฝูงแพะแกะ เงินทอง โลหะซึ่งไปกับอับรามมีฝูงแกะ โค และกระโจมของตนด้วย ที่ดินแถบนั้นไม่กว้างขวางพอที่จะให้เขาทั้งสองอยู่ร่วมกันได้ เพราะต่างคนต่างมีทรัพย์สินสมบัติมากมาย จึงอยู่รวมกันไม่ได้ คนเลี้ยงสัตว์ของอับรามกับคนเลี้ยงสัตว์ของโลทวิวาทกัน เวลานั้น ชาวคานาอันและชาวเบริสซียังอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น อับรามจึงบอกแก่โลทว่า “เราอย่าวิวาทกันเลย อย่าให้คนเลี้ยงสัตว์ของท่านกับคนเลี้ยงสัตว์ของฉันวิวาทกัน เพราะเราเป็นญาติกัน แผ่นดินทั้งหมดอยู่ต่อหน้าท่านไม่ใช่หรือ จึงแยกจากฉันเถิด ถ้าท่านไปทางซ้าย ฉันจะไปทางขวา ถ้าท่านไปทางขวา ฉันจะไปทางซ้าย”

โลทเงยหน้าขึ้นก็เห็นว่าตลอดลุ่มแม่น้ำจอร์แดนไปจนถึงโคอาร์ มีน้ำบริบูรณ์เหมือนอุทยานขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือเหมือนแผ่นดินอียิปต์ เวลานั้นองค์พระผู้เป็นเจ้ายังไม่ได้ทำลายเมืองโสโดมและโกโมราห์ ดังนั้น โลทจึงเลือกเอาลุ่มแม่น้ำจอร์แดนทั้งหมดไว้เป็นของตน แล้วย้ายกระโจมไปทางตะวันออก เขาทั้งสองจึงแยกกัน อับรามอาศัยอยู่ในแผ่นดินคานาอัน ส่วนโลทอาศัยอยู่ท่ามกลางหัวเมืองในลุ่มแม่น้ำตั้งกระโจมอยู่ใกล้ชานเมืองโสโดม ชาวเมืองโสโดมเป็นคนชั่วช้า ทำบาปผิดต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นอันมาก

เมื่อโลทแยกไปแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับอับรามว่า “จงเงยหน้าขึ้นจากที่ที่ท่านอยู่ มองไปทางทิศเหนือทิศใต้ ทิศตะวันออกและทิศตะวันตก แผ่นดินทั้งหมดที่ท่านเห็นนี้ เราจะมอบให้ท่านและให้ลูกหลานของท่านตลอดไป เราจะทำให้ลูกหลานของท่านมีจำนวนมากมายับไม่ถ้วนเหมือนฝูงแกะของแผ่นดิน ผู้ใดนับฝูงแกะของแผ่นดินได้ ก็จะนับจำนวนลูกหลานของท่านได้เช่นกัน ท่านจงลุกขึ้นเดินทางไปให้ทั่วแผ่นดินนี้ ทั้งด้านยาวและด้านกว้างเถิด เพราะว่า เราจะมอบให้ท่าน”...

พระวรสาร

มธ 7:6,12-14

เวลานั้น พระเยซูเจ้าตรัสแก่บรรดาศิษย์ว่า
 “อย่าให้ของศักดิ์สิทธิ์แก่สุนัข อย่าโยนไข่มุกให้สุกรเพราะมันจะเหยียบย่ำทำให้เสียของ และหันมากัดท่านอีกด้วย ท่านอยากให้เขาทำกับท่านอย่างไร ก็จงทำกับเขาอย่างนั้นเถิด นี่คือนิยามบัญญัติและคำสอนของบรรดาประกาศก จงเข้าทางประตูแคบ เพราะประตูและทางที่นำไปสู่หายนะนั้นกว้างขวาง คนที่เข้าทางนี้มีจำนวนมาก แต่ประตูและทางซึ่งนำไปสู่ชีวิตนั้นคับแคบ คนที่พบทางนี้มีจำนวนน้อย”

พระเยซูคริสตเจ้าให้แนวปฏิบัติขึ้นเอกแก่บรรดาศิษย์ในการปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น พระองค์สอนว่าสิ่งสำคัญที่สุดที่เราต้องคำนึงถึงก็คือ เรื่องของใจเขาใจเรา ถ้าเราทำดีพูดดีกับเขา เขาย่อมชอบและอยากทำดีพูดดีกับเราตอบ การทำดีอย่างง่าย ๆ คือการช่วยเหลือคนอื่น ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจและจิตวิญญาณ ดังนั้น “ท่านอยากให้เขาทำกับท่านอย่างไร ก็จงทำกับเขาอย่างนั้นเถิด” หากเราคริสตชนตระหนักว่าพระเยซูคริสตเจ้าเป็นพระอาจารย์ของตน ก็จงหมั่นทำดี พูดดีทุกวัน

อังคาร
25
 มิถุนายน

สัปดาห์ที่ 12
 เทศกาลธรรมดา
 สดด 15:1-2,3-4,5
 ท้าวตรัสปีที่ 4

